

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/125/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010034
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321010034.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného ml. A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D. XXX/XX, E., pre úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 29. mája 2023, sp. zn. 31T/4/2021, na verejnom zasadnutí konanom 16. novembra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný ml. A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., trvalé bydlisko E., D. XXX/XX, odsudzuje

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 37 písm. h), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 117 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 v spojení s § 119 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 11. marca 2022, sp. zn. 17T/15/2022, právoplatný 19. októbra 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného ml. A. B. zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 29. mája 2023, sp. zn. 31T/4/2021 (ďalej tiež napadnutý rozsudok), uznal mladistvého obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), spáchaného na tom skutkovom základe, že

dňa 17.10.2019 v čase o 19.00 hod. v predajni Tesco na ulici Lúčna 2 v Šali z dámskeho trička v hodnote 9,99 € a dámskych legín v hodnote 14,99 € odtrhol cenovky a namiesto pôvodnej ceny prilepil na tovar cenovku v hodnote 2,99 €, v samoobslužnej pokladni zaplatil za ne 5,98 € a prešiel cez pokladničnú zónu, čím spôsobila poškodenému TESCO STORES SR, a.s., IČO: 31 321 828, škodu vo výške 19 €, pričom bola rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Močenok č. bloku G0853848 dňa 29.03.2019 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

2. Pokiaľ ide o trest, okresný súd u obžalovaného upustil postupom podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu, lebo trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace podmienene odložený na skúšobnú dobu na 18 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Galanta z 11. marca 2022, sp. zn. 17T/15/2022, právoplatným 19. októbra 2022, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku si prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátor“), obžalovaný i zástupkyňa sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ponechali lehotu na podanie odvolania.

4. Prokurátor písomným podaním doručeným okresnému súdu 30. mája 2023 zahlásil voči vyššie uvedenému rozsudku odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 25. júla 2023.

4.1. V odvolaní prokurátor uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom vo výroku o treste nestotožňuje, považuje ho vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu za neprimerane mierny, v rozpore so zásadami na ukládanie trestov v zmysle § 34 a nasl. Tr. zák. Je toho názoru, že okresný súd sa pri ukladaní trestu dostatočne neriadil cit. ust. Zákona, lebo z okolností prípadu je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov kvalifikovaných ako prečiny krádeže, ktorých trestná sadzba sa pohybuje v rozmedzí až na 2 roky. Vzhľadom na to, že oboch skutkov sa obžalovaný dopustil v čase, kedy nedovršil plnoletosť, teda ako mladistvý, s prihliadnutím na § 117 ods. 1 Tr. zák., je trestná sadzba znížená na 1 rok. Pri ukladaní súhrnného trestu v tomto prípade za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., pri vyhodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností však neprichádzalo do úvahy zistenie a priznanie jednej poľahčujúcej okolnosti, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, keďže v trestnej veci (v ktorej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.zn. 17T/15/2022 zo dňa 11. marca 2022, právoplatný dňa 19. októbra 2022), vo vzťahu ku ktorej prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, sa obžalovaný nepriznal, ergo mu patrí len jedna priťažujúca okolnosť, že spáchal viac trestných činov a pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu, t. j. na 4 mesiace, preto neboli dané zákonné podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu.

4.2. Ďalej prokurátor v podanom odvolaní argumentoval, že v situácii, keď prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, súd pri ukladaní trestu zrušuje výrok o treste v rozhodnutí za zbiehajúci sa trestný čin a postupuje podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, t. j. ukladá trest v trestnej sadzbe ustanovenej za trestný čin najprísnejšie trestný (v tomto prípade zároveň so zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby), teda s trestnou sadzbou v rozmedzí minimálne 4 mesiace až jeden rok. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 44 Tr. zák., je súd oprávnený od uloženia súhrnného trestu upustiť v prípade, ak sú splnené formálne podmienky na jeho uloženie ustanovené v § 42 citovaného zákona, pričom zároveň pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Za dostatočný však nemožno považovať trest uložený skorším rozsudkom, ktorý by súd pokiaľ ide o druh a výmeru, nemohol uložiť za situácie, keby rozhodoval v spoločnom konaní o zbiehajúcich sa trestných činoch (R 39/1971).

4.3. Zároveň prokurátor podotkol, že pri upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. platia všeobecné zásady ukládania trestov pokiaľ ide o výmeru trestu (§ 34 Tr. zák.), pričom je predovšetkým nutné prihliadnuť na povahu a závažnosť prejednávanej, ako aj predchádzajúcej trestnej činnosti, pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Postavenie obvineného v prípade súhrnného a úhrnného trestu by malo byť v zásade rovnaké. Inými slovami povedané, pri ukladaní súhrnného trestu by mal byť obvinený v rovnakom postavení z hľadiska „prísnosti“ trestu, ako v prípade, keby sa o všetkých trestných činoch spáchaných obvineným vo viacčinnom súbehu rozhodovalo v jednom konaní a bol mu za ne ukladaný súhrnný trest (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/61/2021 z 17. marca 2022). Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR jednoznačne vyplýva, že za dostatočný nemožno považovať trest uložený skorším rozsudkom, ktorý by súd pokiaľ ide o druh a výmeru, nemohol uložiť za situácie, keby ukladal úhrnný trest za tie isté trestné činy toho istého páchatel'a, a teda upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Galanta 17T/15/2022 z 11. marca 2022 právoplatného dňa 19. októbra 2022, v danom prípade neprichádzalo do úvahy. Upustenie od uloženia súhrnného trestu s ohľadom na všetky vyššie uvádzané okolnosti považoval za nezákonné, v rozpore s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák..

4.4. Z prezentovaných dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) za použitia ust. § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým obžalovanému uloží primeraný a zákonný trest, vo výmere min. 4 mesiace za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/15/2022 z 11. marca 2022, právoplatného

dňa 19. októbra 2022, keďže skutkový stav v napadnutom rozsudku bol správne zistený a aby tak odvolací navrhovaným postupom zabránil porušovaniu ústavného práva obžalovaného na skončenie veci v primeranej lehote a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

5. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Róberta Bánoša (ďalej len obhajca) písomným podaním doručeným okresnému súdu 9. augusta 2023, v ktorom uviedol, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné a v podrobnostiach poukázal na svoju odvolaciu argumentáciu, ktorú vo vyjadrení zopakoval. V konečnom návrhu žiadal odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

6. Aj obžalovaný zahlásil prostredníctvom svojho obhajcu voči rozsudku okresného súdu odvolanie čo do výrokov o vine a treste a tiež voči konaniu, ktoré im predchádzalo. Učinil tak písomným podaním doručeným okresnému súdu 12. júna 2023.

6.1. V odvolaní obžalovaný namietal nedostatočne vyhodnotené skutkové okolnosti s poukazom na materiálny korektív poukazujúc pritom na ust. § 95 ods. 2 Tr. zák. a uznesenie Okresného súdu Martin. sp. zn. 3T/139/2015 z 30. novembra 2016. Aj s poukazom na toto rozhodnutie súdu v obdobnom prípade mal za to, že skutok, ktorý spáchal, teda, ktorý by mohol mať protispoločenský charakter, nemožno hodnotiť ako trestný čin, nakoľko jeho závažnosť nie je vyššia ako malá. Nesprávnosť napádaného rozsudku možno teda badať aj vzhľadom na nedostatočne vyhodnotené skutkové okolnosti, keď súd obligatórne neprihliadol na použitie materiálneho korektívu v zmysle § 95 ods. 2 Tr. zák., keďže závažnosť spáchaného skutku nebola vyššia ako malá, a to najmä s poukazom na jeho spáchanie v dôsledku mladíckej nerozvážnosti a nijaké pretrvávajúce následky, keďže poškodený neutrpel v konečnom dôsledku žiadnu škodu. S prihliadnutím na rozhodnutie, rovnako ani v tomto prípade nemal súd posúdiť jeho konanie vo veku mladistvého ako trestný čin, pričom tiež z hľadiska princípu ultima ratio je neehospodárne riešiť toto konanie prostriedkami trestného práva, keďže to nezodpovedá závažnosti samotného činu a jeho následkov pre spoločnosť.

6.2. V tomto kontexte uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením (bod 21) uznesenia Krajského súdu v Tmave z 10. januára 2023, č. k. 6T/102/2022-202, kde sa uvádza, že... „podľa názoru krajského súdu sú to spôsoby vykonania činu a miera zavinenia obžalovaného v prejednávanej veci, ktoré majú za následok, že závažnosť spáchaného prečinu je vyššia ako malá. Obžalovaný totiž chcel svoju priateľku obdarovať a zároveň vedel, že nemá dosť peňazí na legíny a tričko, ktoré jej v predajni vybral. Obžalovaný preto vymenil pôvodné cenovky na legínach a tričku za cenovky s nižšími cenami, ktoré v súčte predstavovali sumu, ktorou v danom čase disponoval. V konaní obžalovaného tak možno identifikovať cieľnú prípravu na spáchanie prečinu krádeže, kedy si jednak uvedomoval, že nedisponuje potrebnou sumou peňazí a zároveň aj to, že za tovar je potrebné zaplatiť a nie je ho možné z predajne vynieť bez zaplatenia. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nevidel priestor na aplikáciu tzv. materiálneho korektívu...“ Poukazuje práve na to, že osobitné spôsoby trestnoprávnej zodpovednosti mladistvých vyplývajú z toho, že u tejto kategórie osôb sa prejavuje nedostatok životných skúseností, schopnosti správne hodnotiť niektoré životné situácie, sklon k napodobňovaniu negatívneho správania dospelých. Túto skutočnosť rešpektuje aj naše trestné právo, ktoré vo svojich normách obsahuje osobitnú úpravu trestnoprávnej zodpovednosti mladistvých, ktorá je upravená rozdielnym spôsobom od všeobecnej trestnoprávnej zodpovednosti. Trestnoprávny postih u mladistvého má nastúpiť vtedy, ak postih prostriedkami správneho práva by neplnil svoj účel. Samozrejme, nie je vždy jednoduché stanoviť jednoznačnú deliacu čiaru, ktorá diferencuje protispoločenské konanie za priestupok alebo trestný čin. Pri stanovovaní hranice medzi priestupkom a trestným činom treba postupovať dostatočne obozretné, t. j. tak, aby umiestnenie danej hranice malo svoje logické opodstatnenie a zároveň, aby sa táto deliaca hranica aplikovala na neurčitý počet prípadov rovnakého druhu a aby nemala iba individuálne použitie. Takouto deliacou čiarou medzi priestupkom a trestným činom býva spravidla závažnosť určitého protispoločenského konania. Hoci závažnosť nie je exaktným pojmom, možno ju merať, s prihliadnutím na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný. mieru zavinenia a pohnútku.

6.3. Ďalej v odvolaní argumentoval, že sa k samotnému skutku od počiatku priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a považuje ho iba za iracionálnu mladícku nerozvážnosť, keďže v čase spáchania vyššie uvedeného skutku mal iba 16 rokov. Prejavil kritický postoj k prejednávanej veci, čo však súd dostatočne nezohľadnil. Ako aj uviedol v rámci svojho výsluchu v procesnom postavení obvineného 27. februára 2020, pohnútkou jeho konania bolo iba zabezpečenie darčeka pre jeho priateľku v deň jej narodenín, kedy si neuvedomil závažnosť a protiprávnosť konania najmä s ohľadom na jeho vek v čase spáchania skutku. Zároveň opakovane uviedol, že s odcudzeným oblečením ho zastavil pracovník

služby SBS, a teda poškodenej spoločnosti nevznikla jeho konaním vôbec žiadna škoda (hodnota odcudzených vecí, ktoré napokon vrátil bola v sume 19 €).

6.4. V tomto kontexte ďalej uviedol, že pri právnej kvalifikácii prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. síce výška spôsobenej škody nie je jej zákonným (formálnym) znakom, to však neznamená, že hodnota odcudzenej veci páchatelom je i v týchto prípadoch celkom bezvýznamná pre posúdenie trestnosti takéhoto činu. Pri zistení zanedbateľnej hodnoty odcudzenej veci a pri súčasnej neexistencii iných okolností zvyšujúcich závažnosť je možné urobiť záver, že nie je splnená materiálna podmienka trestnosti činu a to najmä v prípadoch, pokiaľ ide o posudzovanie trestnej zodpovednosti u mladistvého z pohľadu ust. § 95 ods. 2 Tr. zák.. Pri posudzovaní konkrétnych okolností spáchania činu, ako aj i pri posudzovaní ostatných kritérií je u mladistvých páchatelov potrebné oveľa viac než u dospelých páchatelov prihliadať k rôznym vplyvom, ktoré na nepôsobia a taktiež do akej miery bol mladistvý schopný čeliť či odolávať určitej situácii a je potrebné aj zhovievavejšie hodnotiť pohnútky konania mladistvého, ako je tomu u dospelého páchatela. Vzhľadom na nedostatočne vyhodnotené skutkové okolnosti s poukazom na materiálny korektív je preto napádané rozhodnutie jednoznačne možné považovať za nesprávne a nezákonné, keďže mal za to, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nie je trestným činom.

6.5. Ďalej v odvolaní napádal aj nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku. U mladistvého páchatela, na rozdiel od dospelého páchatela, sa u prečinu vyžaduje, aby závažnosť jeho konania bola malá. V opačnom prípade nepôjde o prečin, ale o priestupok (Veľký komentár k Trestnému zákonu, Jozef Čentíš a kolektív, str. 190). V rámci vydaného uznesenia o vznesení obvinenia a následne v rámci podanej obžaloby bol skutok právne kvalifikovaný ako úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák.. S poukazom na prvý bod tohto odvolania trval na tom, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu nebol správne právne kvalifikovaný ako trestný čin vzhľadom k skutočnosti, že tento spáchal ako mladistvý a jeho závažnosť bola s ohľadom na všetky okolnosti malá. S poukazom na uvedené poukázal na to, že vymedzený skutkový dej, ktorý je zachytený v podanej obžalobe môže byť subsumovaný nanajvýš pod priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Vzhľadom k tomu, že v konečnom dôsledku neboli poškodenému spôsobené žiadne následky, nevznikla žiadna škoda, a čin spáchal iba v dôsledku mladíckej nerozvážnosti, možno takéto konanie kvalifikovať maximálne ako priestupok. Na tomto mieste poukázal napr. na Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 5. októbra 2021 pod sp. zn. 6To/19/2021.

6.6. Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. súd postúpi vec inému orgánu, ak zisti, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať. S poukazom na uvedené, kedy závažnosť spáchaného skutku je podľa § 95 ods. 2 Tr. zák. malá, by bol nanajvýš správny postup súdu, ktorý by po vykonanom dokazovaní podľa § 280 ods. 2 Tr. por. vydal uznesenie, ktorým postúpi vec príslušnému okresnému úradu na prejednanie priestupku. S ohľadom na uvedené skutočnosti preto nemožno súhlasiť s postupom okresného súdu, ktorý jeho konanie posúdil ako trestný čin a následne upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trval na to, že uvedený skutok nie je možné charakterizovať ako trestný čin. Zhrnúc vyššie uvedené skutočnosti, bol obžalovaný toho názoru, že spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu súd nedostatočne posúdil ako trestný čin, kedy bolo potrebné primárne prihliadnuť na materiálny korektív spáchania prečinu mladistvým v zmysle § 95 ods. 2 Tr. zák., ktorého závažnosť bola v predmetnom prípade malá.

6.7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) alebo písm. c), písm. d) Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne žiadal, aby podľa § 280 ods. 2 Tr. por. vydal uznesenie, ktorým postúpi vec Okresnému úradu Šaľa na prejednanie priestupku.

7. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného a prokurátora 5. septembra 2023. Za účelom prejednania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 16. novembra 2023, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného, ktorý sa nechal substitučne zastúpiť splnomocnencom F. A. D..

8. Po oboznámení správy o stave veci sa pristúpilo ku konečným návrhom, keďže krajský súd dokazovanie nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prítomný prokurátor poukázal na právnu argumentáciu obsiahnutú v písomnom odôvodnení odvolania a konečný návrh tam uvedený a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa sa v rámci konečného návrhu pridržala argumentácie uvedenej v písomne odôvodnenom odvolaní a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu, alternatívne, aby

krajský súd sám rozhodol po zrušení napadnutého rozsudku o postúpení veci na priestupok. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto navrhla ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa pridržiaval vyjadrenia obhajkyne a zároveň sa ospravedlnil za to, čo sa stalo, do budúcnosti sa to už nestane.

9. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní na to oprávnenými osobami – obžalovaným a prokurátorom, voči výrokom, voči ktorým tieto subjekty odvolanie podať mohli, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že dôvodné je iba odvolanie prokurátora.

K výroku o vine a konaní, ktoré mu predchádzalo

11. Je potrebné v prvom rade uviesť, že krajský súd sa vecou už raz zaoberal, keď na podklade odvolania obžalovaného podaného v jeho prospech čo do výroku o vine a treste uznesením z 10. januára 2023, č. k. 6To/102/2022-200, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresnému súdu súčasne krajský súd prikázal doplniť dokazovanie a následne znova vo veci rozhodnúť.

11.1. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd konštatuje, že okresný súd doplnil dokazovanie procesne správne a v rozsahu nielen určenom krajským súdom, ale predovšetkým v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

11.2. Je treba zdôrazniť, že obhajoba síce namietala aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o vine, avšak konkrétne chyby konania nevytykala a krajský súd chyby odvolaním nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., vlastným prieskumom nezistil.

11.3. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, z jeho odôvodnenia vyplýva, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé aj to, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Z pohľadu krajského súdu tak toto odôvodnenie spĺňa najprísnejšie kritéria predpokladané ust. § 168 Tr. por. na odôvodnenie rozsudku.

11.4. Pokiaľ išlo o dôkaznú situáciu, trestná činnosť obžalovaného nebola samotným obžalovaným spochybňovaná v konaní a bola preukázaná jednak jeho výpoveďou, ale aj svedeckou výpoveďou svedka F. G., a tiež nepriamo svedeckou výpoveďou svedka B. H. E.. Obžalovaný bol usvedčený aj listinnými dôkazmi (pokladničný blok, blok za pokutu Obvodného oddelenia Policajného zboru

Močenok č. G0853848 či znaleckým dokazovaním). Vykonané dôkazy teda jednoznačne preukazovali, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

11.5. Na margo odvolacej námietky obžalovaného, že síce sa k samotnému skutku priznal, konanie oľutoval, avšak považuje ho za iracionálnu mladícku nerozvážnosť, tak túto krajský súd považoval za nedôvodnú. Ide totižto o to, že obžalovaný síce spáchal stíhaný trestný čin vo veku mladistvého, avšak v konaní bolo znaleckým dokazovaním preukázané, že obžalovaný v čase spáchania skutku poznal uznávané pravidlá a normy spoločenského správania, no nemal ich zvnútornené, resp. mu boli ľahostajné a nerozmýšľal nad dôsledkami svojho konania, bol to spôsob jeho životného štýlu. V tomto veku si teda mal byť vedomý dôsledkov svojho protiprávneho konania. Obranu obžalovaného považoval krajský súd za účelovo produkovanú s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

11.6. Doplneným dokazovaním tiež bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný v čase spáchania skutku vedel svoje konanie nielen ovládať, ale vedel aj rozpoznať jeho protiprávnosť, teda v čase činu bol príčetný, ergo subjekt trestne zodpovedný.

K právnej kvalifikácii stíhaného skutku

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé aj to, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení hmotného práva. Správne ustálil, že skutok opísaný v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák.. Zavinenie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Tr. zák. bolo vo forme priameho úmyslu (jednota vedomosti a vôle), kedy chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom (vlastnícke právo). Správne poukázal okresný súd na to, že prisvojenie si cudzej veci spočívalo v úmyselnom protiprávnom konaní obžalovaného, ktorý svojím aktívnym konaním (odňatím z dispozície vlastníka v podobe prelepenia cenovky na tovare za tovar lacnejší) smerujúcim voči cudzej veci, túto bez oprávnenia získal do svojej dispozície.

12.1. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine, tieto vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Výška spôsobenej škody pri tomto trestnom čine nie je podstatná. Podstatnou z hľadiska použitej právnej kvalifikácie je skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil krádeže (prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil) opakovane napriek tomu, že bol za takúto drobnú krádež v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch priestupkovo postihnutý. Úmyslom zákonodarcu bolo trestnoprávne postihovať páchatelov tzv. drobných krádeží, ktorí sa ich v priebehu 12 mesiacov dopustia napriek tomu, že boli štátom v podobe priestupkového postihu upozornení, aby tak nečinili.

12.2. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného ohľadom pohnútky, že „chcel iba zabezpečiť darček pre jeho priateľku v deň jej narodenín,“ tak ani túto nepovažoval krajský súd za dôvodnú. Krajský súd vníma túto odvolaciu námietku ako snahu obžalovaného sa vyvinieť. Hoci obžalovaný si bol vedomý ceny odcudzeného tovaru a množstva svojich finančných prostriedkov, ktorými v tom čase disponoval, rozhodol sa protiprávne konať a vymeniť cenovky tak, aby mu cena tovaru finančne vyhovovala. Takéto konanie obžalovaného nie je možné ospravedlniť jeho snahou obdarovať svoju priateľku.

12.3. Správne okresný súd vyhodnotil aj závažnosť konania u obžalovaného z hľadiska aplikácie tzv. materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 95 ods. 2 Tr. zák., keď ustálil, že jeho konanie vykazuje vyššiu ako malú závažnosť. K tejto otázke sa krajský súd už vyjadril vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení (v bodoch 20. a 21), od ktorej argumentácie nemá dôvod sa odchýliť. Samotný fakt, že sa s touto argumentáciou obžalovaný nestotožňuje, na veci nič nemení.

12.4. Obžalovanému možno pripomenúť, že podľa že právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

12.5. Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd odvolanie obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine za nedôvodné.

K nemožnosti postúpenia trestnej veci na priestupok

13. Podľa § 280 ods. 2 Tr. zák., súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

13.1. Postup podľa citovaného ustanovenia je možný len vtedy, ak výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní preukázali, že nejde o trestný čin, ale zároveň, že môže ísť o priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, čo nie je tento prípad. Tu výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne preukázali, že žalovaný skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a napĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu po objektívnej ako aj po subjektívnej stránke. Keďže sa v danej

veci neaplikuje materiálny korektív, tak konanie obžalovaného nemožno vyhodnotiť ako priestupok. Obžalovaný úmyselne vymenil cenovky na tovare tak, aby mu jeho finančná situácia dovoľovala „zaplatiť“ za ním vybraný tovar. Bez povšimnutia nemôže zostať ani fakt, že už bol za obdobný čin (priestupok proti majetku) postihnutý 29. marca 2019 blokovou pokutou vo výške 10 €, teda vedel, že kradnúť sa nemá.

K výroku o treste všeobecne

14. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľa nemali a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

14.1. Pokiaľ ide o chyby rozsudku, v prvom rade treba uviesť, že okresný súd skutočne pochybil pri určení druhu trestu a jeho výmery.

14.2. Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladán trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel' spáchal viac trestných činov. Túto príťažujúcu okolnosť však nemožno priznať vtedy, ak sa úhrnný trest zároveň ukladá podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., teda s použitím tzv. asperačnej zásady, ktorá sa aplikuje vtedy, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami (viacčinný súbeh).

14.3. Podľa rovnakých zásad sa postupuje aj pri ukladaní súhrnného trestu, ktorý súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednáváný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

14.4. Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest existoval viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednáváný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za, ktorý už bol odsúdený).

14.5. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

K výroku o treste konkrétne

15. V tomto prípade okresný súd správne ustálil, že aktuálne súdený prečin, ku ktorému došlo 17. októbra 2019, bol spáchaný vo viacčinnom súbehu s iným úmyselným trestným činom obžalovaného spáchaným 4. septembra 2021, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11. marca 2022, sp. zn. 17T/15/2022, právoplatným 19. októbra 2022, preto správne uzavrel, že obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. Rovnako správne okresný súd ustálil, že najprísnejšie trestný zo zbíhajúcich sa trestných činov je prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje v osobitnej časti trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na dva roky, avšak keďže išlo v čase spáchania skutku o mladistvého, správne okresný súd uzavrel, že sa trestná sadzba znižuje na polovicu v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák., teda na 1 rok.

16. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, okresný súd toto správne skúmal, avšak výsledný pomer ustálil nesprávne. Totižto pri ukladaní trestu za viac trestných činov (či už úhrnného alebo súhrnného) platí, že okresným súdom obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť v podobe priznania sa a úprimného oľutovania trestného činu (§ 36 písm. l) Tr. zák.) sa musí vzťahovať na všetky zbíhajúce sa trestné činy, za ktoré sa ukladá jeden úhrnný, resp. súhrnný trest. Dôležité je v tomto smere zistenie, že trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11. marca 2022, sp. zn. 17T/15/2022, právoplatným 19. októbra 2022, obžalovanému táto poľahčujúca okolnosť priznaná nebola.

17. Okresný súd tak mal u obžalovaného správne zistiť len jednu priťažujúcu okolnosť a síce, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) v dôsledku čoho mal následne aplikovať ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. o zvýšení dolnej hranice o jenu tretinu, t. j. na 4 mesiace.

18. Správne prokurátor poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (ďalej len najvyšší súd) zo 17. marca 2022, sp. zn. 5 Tdo 61/2021, v ktorom sa zaoberal obdobnou situáciou, pričom rešpektujúc doterajšiu judikatúru vyslovil najvyšší súd právny záver, že za dostatočný nemožno považovať trest uložený skorším rozsudkom, ktorý by súd pokiaľ ide o druh a výmeru, nemohol uložiť za situácie, keby rozhodoval v spoločnom konaní o zbíhajúcich sa trestných činoch (R 39/1971). Zároveň podotkol, že pri upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. platia všeobecné zásady ukladania trestov pokiaľ ide o výmeru trestu (§ 34 Tr. zák.), pričom je predovšetkým nutné prihliadnúť na povahu a závažnosť prejednávanej, ako aj predchádzajúcej trestnej činnosti, pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy, a to aj s ohľadom na skutočnosť, ak doposiaľ vykonaný trest uložený predchádzajúcim rozhodnutím, plní svoj účel. Tiež platí, že postavenie obvineného v prípade súhrnného a úhrnného trestu by malo byť v zásade rovnaké. Inými slovami povedané, pri ukladaní súhrnného trestu by mal byť obvinený v rovnakom postavení z hľadiska „prísnosti“ trestu, ako v prípade, keby sa o všetkých trestných činoch spáchaných obvineným vo viacčinnom súbehu rozhodovalo v jednom konaní a bol mu za ne ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.

19. Ak by teda okresný súd ukladal obžalovanému úhrnný trest za tieto zbíhajúce sa trestné činy v jednom konaní, tak by mu musel ukladať úhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za použitia ust. § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 117 ods. 1 Tr. zák. v rozpätí trestnej sadzby od 4 mesiacov do 1 roka. Na týchto pravidlách nič nemení fakt, že sa obžalovanému trest ukladá postupom podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ako súhrnný, keďže postavenie obžalovaného v prípade súhrnného a úhrnného trestu má byť v zásade rovnaké. Súčasne však platí pravidlo, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

20. Z vyššie uvedeného rezultuje záver, že ak obžalovanému v tejto trestnej veci nemožno uložiť za súdený trestný čin súhrnný trest odňatia slobody vo výmere kratšej ako 4 mesiace, pretože by išlo o trest nezákonný (uložený pod modifikovanú trestnú sadzbu pri prevahe priťažujúcich okolností), potom ani nemožno pôvodne uložený 3 mesačný trest odňatia slobody považovať za ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočnú a postupom podľa § 44 Tr. zák. upustiť od jeho uloženia tak, ako to učinil okresný súd v prejednávanej veci. Dôvodne teda v odvolaní prokurátor namietal tento postup okresného súdu ako nesprávny a nezákonný.

21. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátora podané čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného ako opodstatnené, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o treste pre obžalovaného, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali.

22. Pokiaľ teda ide o druh trestu, vzhľadom k tomu, že skorším rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na 18 mesiacov, krajský súd v tomto konkrétnom prípade obžalovanému rovnako ukladal podmienený

trest odňatia slobody, keďže z ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. výslovne vyplýva, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím, ergo neprichádzalo do úvahy ani uloženia niektorého z alternatívnych trestov.

23. A pokiaľ ide o výmeru trestu, krajský súd obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. z dôvodov rozvedených vyššie v texte, pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., zistiac jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 117 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, teda na samej spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby (4 mesiace až 1 rok) zohľadňujúc samotnú osobu obžalovaného, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti či dobu, ktorá prešla od spáchania žalovaného skutku. Výkon trestu odňatia slobody mu rovnako ako okresný súd podmiennečne odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 119 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu na 18 mesiacov, ktorú považoval za primerane dlhú na to, aby obžalovaný spoločnosti preukázal, že to so svojim polepšením myslí úprimne.

24. Keďže sa trest obžalovanému ukladal ako súhrnný, bolo zároveň potrebné postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušiť celý výrok o treste uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 11. marca 2022, sp. zn. 17T/15/2022, právoplatným 19. októbra 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Záverečné zhrnutie

25. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd odvolaniu prokurátora vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

26. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, tieto vyhodnotil krajský súd v celom rozsahu ako nedôvodné, preto jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

27. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.